

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem Mgr. Ondřejem Bartošem ve věci

žalobce: **M. M.**, nar. X
bytem X
zastoupen advokátem JUDr. Martinem Týle
se sídlem Škroupova 561, 530 03 Pardubice

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**
sídlím Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2020, č. j. 77219/2020/ODSH/8

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Holice (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 30. 10. 2020, č. j. MUHO-20123/2019/OD/CI-231, kterým byl žalobce uznán vinným přestupkem

podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a byl mu uložen správní trest pokuty ve výši 1 500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. Žalovaný jako odvolací správní orgán zamítl odvolání žalobce a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil.

2. Uvedeného přestupku se měl žalobce dopustit tím, že dne 24. 9. 2019 v 11:51 hodin řídil v obci Dolní Ředice, okres Pardubice, na silnici III. třídy č. 29817 ve směru jízdy od obce Choteč osobní vozidlo tovární značky Volkswagen, registrační značky X, a v úseku, kde byla obecnou právní úpravou provozu na pozemních komunikacích stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h, jel v měřeném úseku rychlostí 67 km/h, což po odečtení odchylky ± 3 km/h představuje rychlost 64 km/h, tedy překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 14 km/h. Toto jednání silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM s fotozáznamem změřili strážníci Městské policie Sezemice. Žalobce tak měl porušit § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a z nedbalosti se dopustit shora uvedeného přestupku, za nějž mu byla uložena shora uvedená sankce.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včas podanou správní žalobou. Tvrdil předně nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, rozpor zjištěného skutkového stavu se spisem, a také to, že v řízení předcházejícím vydání napadeného rozhodnutí došlo k porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, a toto mělo za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.
4. Stran tvrzené nepřezkoumatelnosti žalobce namítal, že z napadeného rozhodnutí není zřejmé, z čeho vzaly správní orgány za prokázané, že měření rychlosti proběhlo správně a v souladu s návodem k obsluze k použitému rychloměru. Stejně tak žalovaný opomenul odůvodnit, proč neprovedl navrhované důkazy výsledky svědků – policistů, k prokázání skutečnosti, zda obsluhovali rychloměr v souladu s návodem k obsluze.
5. Podle žalobce skutkový stav, který správní orgán vzal za základ napadeného rozhodnutí, byl v rozporu se spisem. Z žádných důkazů nelze dovodit, že fotodokumentace přestupku byla pořízena měřicím zařízením TruCAM LTI 20/20. Žalobce dále poukazoval na nesrovnalost spočívající v tom, že správní orgán prvního stupně a žalovaný vycházeli z rozdílných podkladů pro vydání rozhodnutí (oznámení přestupku, úřední záznam). Další nesrovnalost spatřoval žalobce v chybějících údajích o souřadnicích systému GPS na fotodokumentaci měření. Žalobce také neměl za prokázané, zda strážníci Městské policie Sezemice při měření postupovali v souladu s návodem k obsluze.
6. Posledně pak žalobce namítal krátkost doby vypracování písemného vyhotovení rozhodnutí správního orgánu prvního stupně.
7. Žalobce navrhl zrušit jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Navrhl také, aby jí soud přiznal náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Žalovaný ve svém vyjádření odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou v podstatě totožné s námitkami odvolacími. K argumentaci uvedené v odůvodnění doplnil některá další vysvětlení. K tvrzené nepřezkoumatelnosti uvedl, že z konstantní judikatury soudů vyplývá, že námitky účastníků lze vypořádat i implicitně tak, že správní orgány předestřou vlastní ucelenou argumentaci. K pochybnostem o použitém rychloměru uvedl, že námitka žalobce je spekulativní, žalobce neuvádí, jakým jiným zařízením by mělo být měřeno. Žalovaný poukázal na to, že vzorová fotodokumentace, která je součástí návodu k obsluze rychloměru, se shoduje s fotodokumentací pořízenou rychloměrem v projednávané věci. Měření rychlosti v daném případě proběhlo správně a bezchybně. Pokud jde o krátkou dobu písemného vyhotovení rozhodnutí, poukázal žalovaný na to, že ve věci již dříve rozhodoval příkazem, pročez měl již přinejmenším část textu odůvodnění připravenou.
9. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Jednání

10. Krajský soud věc projednal ve veřejném jednání podle § 49 s. ř. s., konaném dne 8. 6. 2021. Obě strany setrvaly na svých návrzích a procesních stanoviscích, stejně jako na důkazních návrzích. Dokazování nebylo prováděno.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
12. Žaloba není důvodná.
13. Krajský soud předesílá, že napadené rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně je v rámci soudního přezkumu třeba posuzovat jako jeden celek (viz např. rozsudek NSS ze dne 30. 8. 2017, č. j. 6 As 22/2017 – 37; ze dne 22. 7. 2016, č. j. 5 As 254/2015 – 27; ze dne 8. 6. 2017, č. j. 9 As 101/2016 – 62).
14. Z předloženého správního spisu se podává, že správní orgán prvního stupně obdržel dne 1. 10. 2019 od Městské policie Holice oznámení o podezření ze spáchání přestupku, jehož skutková podstata je podrobně popsána v bodu 2. odůvodnění rozsudku. Přílohou oznámení je záznam o přestupku, fotografická a technická dokumentace měření, kopie dokladů žalobce, úřední záznam ze dne 24. 9. 2019, ověřovací list silničního rychloměru LTI 20/20 TruCAM, výrobní číslo TC004226, osvědčení o školení strážníka provádějícího měření operátorem laserového měřiče, stanovisko Policie ČR k určení úseků měření, veřejnoprávní smlouva mezi městem Sezemice a obcí Dolní Ředice o provádění úkolů obecní policie. Součástí správního spisu je dále výpis z karty řidiče žalobce.
15. Pokud jde o průběh správního řízení, správní orgán prvního stupně rozhodl ve věci nejprve příkazem (1. 10. 2019), proti němuž žalobce podal odpor (9. 10. 2019). Správní orgán prvního stupně nařídil k projednání věci ústní jednání, k němuž žalobce předvolal.

Žalobce se jednání nezúčastnil. V průběhu ústního jednání provedl správní orgán prvního stupně důkazy shora zmíněnými listinami, založenými ve správním spise. Žalobce následně správnímu orgánu zaslal písemné vyjádření (30. 10. 2019), v němž uplatnil námitky v podstatě totožné s žalobními body. Rozhodnutím ze dne 30. 10. 2020 uznal správní orgán prvního stupně žalobce vinným shora popsáním přestupkem. K odvolání žalobce, kde opět uplatnil tytéž námitky, žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodnutí správního orgánu potvrdil.

16. Krajský soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť ta by napadené rozhodnutí bez dalšího vylučovala z věcného přezkumu. Krajský soud však tuto námitku neshledal důvodnou. Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí zdůvodnil, z jakých důvodů dospěl k závěru o naplnění znaků skutkové podstaty projednávaného přestupku, přičemž tyto důvody opřel o materiály shromážděné ve správním spise. Krajský soud tedy přistoupil k meritornímu přezkumu napadeného rozhodnutí.
17. Krajský soud konstatuje, že listinné podklady založené ve správním spise umožňují bez důvodných pochybností učinit závěr, že se žalobce dopustil předmětného přestupku. Svědčí o tom v předmětném případě celý komplex důkazů, nikoliv pouze izolované skutečnosti. V této souvislosti je třeba upozornit na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019 – 33, z něhož vyplývá, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru – tato kombinace podkladů v zásadě poskytuje dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Krajský soud se s tímto obecným závěrem ztotožňuje a ve vztahu ke konkrétní projednávané věci je zřejmé, že všechny právě vyjmenované podklady (důkazy) jsou součástí správního spisu a správní orgány z nich při svém rozhodování vycházely. Dle názoru krajského soudu nelze důvodně pochybovat o správnosti zjištěného skutkového stavu ani o jeho právním hodnocení.
18. Krajský soud podotýká, že ani správní orgány, ani soudy nejsou povinny podrobně vyvracet jednotlivé námitky výslovnou reakcí na každý dílčí argument žalobce. Podle judikatury Nejvyššího správního soudu nelze povinnost správních orgánů a soudů svá rozhodnutí řádně odůvodnit interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku – podstatné je, aby se vypořádaly se všemi základními námitkami účastníka řízení. Správní orgán či soud mohou na určité námitky reagovat také implicitně, tím, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentují vlastní ucelený argumentační systém. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje jeho nepřezkoumatelnost. Opačný přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání, případně u podání obsahujících zjevně absurdní námitky, k porušení zásady hospodárnosti řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13, ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 47/2012 – 58, ze dne 29. 3. 2013, č. j. 8 Afs 41/2012 – 50, bod 21, a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 Afs 36/2013 – 30, bod 41).

19. Účelem správního řízení ve věci přestupku je – v obecné rovině – zjistit jeho pachatele a postavit najisto naplnění všech prvků formální i materiální stránky přestupku. Naopak zásadně není účelné, aby se správní orgány v přestupkových řízeních rozsáhle zabývaly námitkami obviněných, které by – i v případě, že by byly shledány důvodnými – nemohly mít podstatnější vliv na závěr o naplnění či nenaplnění skutkové podstaty přestupku, o němž je vedeno řízení.
20. Pro posuzovanou věc jsou podstatná – z hlediska naplnění formální i materiální stránky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona o silniční provozu – následující zjištění. Žalobce řídil dne 24. 9. 2019 v 11:51 hodin vozidlo tovární značky Volkswagen Transporter registrační značky X, přičemž v obci Dolní Ředice na silnici III/29817 ve směru od obce Choteč při jízdě překročil nejvyšší dovolenou rychlost 50 km/h o 14 km/h (po odečtení odchylky měření). Rychlost vozidla byla zjištěna v rámci plnění úkolů obecní policie, k níž byla Městská policie Sezemice oprávněna na základě veřejnoprávní smlouvy. Prostředkem ke zjištění rychlosti byl rychloměr LTI 20/20 TruCAM, což bez pochybností vyplývá z dokumentace spáchání přestupku. Tataž dokumentace obsahuje i datum a čas měření a jméno strážníka obsluhujícího rychloměr. Použitý rychloměr měl platné metrologické ověření. Není důvod pochybovat o správnosti nastavení a obsluhy rychloměru, neboť tyto byly prováděny řádně proškoleným a oprávněným operátorem – strážníkem, což je prokázáno osvědčením korporace ATS-TELCOM PRAHA a. s. Krajský soud ve věci neshledává žádné objektivně podložené pochybnosti o okolnostech prováděného měření; námitky žalobce v tomto směru považuje soud za ryze spekulativní a bylo by neúčelné provádět k nim další obsáhlé dokazování.
21. Krajský soud podotýká, že správní řízení je ovládáno zásadou volného hodnocení důkazů (srov. § 50 odst. 4 správního řádu). Správní orgány shromáždily podklady v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí, tyto důkazně vyhodnotily a své hodnocení srozumitelně a přezkoumatelným způsobem zachytily v odůvodnění napadených rozhodnutí. Pouhá skutečnost, že je žalobce zastává odlišné přesvědčení o tom, jak by provedené důkazy měly být vyhodnoceny, není v projednávané věci důvodem ke kasačnímu zásahu krajského soudu. Nadto je krajský soud přesvědčen, že správní orgány provedly hodnocení důkazů správně.
22. Závěrem krajský soud k námitce stran časových okolností písemného vyhotovení správního rozhodnutí uvádí, že tyto nemohou mít vliv na zákonnost rozhodnutí, v jejímž testu napadená rozhodnutí jinak obstála.

VI. Závěr a náklady řízení

23. V posuzované věci spočívalo deliktní jednání v překročení nejvyšší povolené rychlosti žalobcem jako řidičem motorového vozidla; toto bylo spolehlivě zjištěno silničním laserovým rychloměrem LTI 20/20 TruCAM. Skutkově jednoduchý případ protiprávního jednání byl bez důvodných pochybností prokázán listinami založenými ve správním spise, tyto důkazy jsou ve vzájemném souladu a je možno je považovat za dostačující pro objasnění skutkového stavu věci, neboť tvoří ucelený, logicky provázaný důkazní řetězec, v němž žádný důkaz nezpochybňuje pravost, věrohodnost a přesvědčivost důkazů ostatních. Krajský soud tedy dospěl k závěru, že správní orgány

měly dostatečnou oporu pro odůvodnění svých rozhodnutí ve správním spise a v odůvodnění se věnovaly zhodnocení těchto důkazů. Správní orgány uvedly, z jakých právních předpisů a ustanovení vycházely při svých úvahách. Odůvodnění rozhodnutí naplňují zákonné požadavky a jsou plně přezkoumatelná.

24. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
25. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 8. června 2021

Mgr. Ondřej Bartoš v. r.
samosoudce